

Rozhodnutí Krajského soudu v Plzni ze dne 10.01.1969, sp. zn. 8 Co 469/68, ECLI:CZ:KSPL:1969:8.CO.469.1968.1

Číslo: 58/1969

Právní věta: Jestliže žalovaní nejsou nerozlučnými společníky, nezpůsobí včas podaný odpor jednoho žalovaného bez dalšího zrušení celého platebního rozkazu i ohledně těch žalovaných, kteří odpor včas nepodali.

Soud: Krajský soud v Plzni

Datum rozhodnutí: 10.01.1969

Spisová značka: 8 Co 469/68

Číslo rozhodnutí: 58

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Řízení před soudem

Předpisy: 99/1963 Sb. § 91

§ 159

§ 174

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 58

Jestliže žalovaní nejsou nerozlučnými společníky, nezpůsobí včas podaný odpor jednoho žalovaného bez dalšího zrušení celého platebního rozkazu i ohledně těch žalovaných, kteří odpor včas nepodali.

(Rozhodnutí krajského soudu v Plzni z 10. 1. 1969, [8 Co 469/68](#).)

Okresní soud v Karlových Varech vydal na návrh žalobce (Státní spořitelna v K. V.) platební rozkaz, jímž žalovaným J. B., P. B. a K. B. uložil, aby zaplatil žalobci společně a nerozdílně částku 3.297 Kčs s přísl. Proti tomuto platebnímu rozkazu podal odpor toliko žalovaný K. B., který se zaručil žalobci za vrácení peněžité půjčky poskytnuté žalobcem žalovaným J. B. a P. B.; dlužníci žalobce - žalovaní J. B. a P. B. - nepodali odpor.

Po jednání, k němuž předvolal všechny účastníky, vydal okresní soud v Karlových Varech dne 16. 10. 1968 rozsudek, jímž zcela vyhověl žalobě (omezené o již zaplacených 700 Kčs); všem žalovaným uložil, aby zaplatil žalobci společně a nerozdílně 2.597 Kčs s přísl. Vycházel zřejmě i z toho, že účinek včas podaného odporu žalovaným K. B. se vztahuje i na žalované J. B. a P. B.; svůj názor

opíral patrně (z odůvodnění rozsudku to zcela nepochybně nevyplývá) o ustanovení § 174 odst. 2 (první věta) o. s. ř., podle něhož se ruší celý platební rozkaz, jestliže odpůrce podá proti němu včas odpor.

Proti rozsudku okresního soudu podal odvolání žalovaný J. B.; namítal především, že zaplatil žalobci dalších 1.200 Kčs, takže dluh činí pouze 1.397 Kčs (nikoli 2.597 Kčs). Nadto zdůrazňoval, že mu sociální poměry brání v zaplacení zbytku dluhu najednou, a žádal o povolení splátek ve výši 300 Kčs měsíčně.

Krajský soud v Plzni zrušil usnesením z 10. 1. 1969 rozsudek okresního soudu ohledně žalovaných J. B. a P. B. a zastavil řízení ohledně těchto žalovaných.

Z odůvodnění:

Krajský soud se neztotožňuje s výkladem ustanovení § 174 odst. 2 (první věta) o. s. ř., jak jej provedl okresní soud.

Východisko k pochopení účelu, který zákonodárce sledoval formulací ustanovení § 174 odst. 2 (první věta) o. s. ř. („podá-li odpůrce včas odpor, zruší se tím celý platební rozkaz“), je v porovnání tohoto ustanovení s ustanovením § 425 odst. 3 o. s. ř. z roku 1950. Podle tohoto posléze uvedeného ustanovení se včas podaným odporem ruší platební rozkaz v napadené části. To odpovídalo zásadě občanského soudního řádu z roku 1950 (platné i v odvolacím řízení), že by nebylo účelné, aby se soud zabýval vždy i tou částí rozhodnutí, s níž jsou účastníci řízení spokojeni. Nynější občanský soudní řád opustil tuto zásadu; i důvodová zpráva k § 174 odst. 2 (první věta) o. s. ř. zdůrazňuje, že se podáním odporu ruší celý platební rozkaz, nikoli jen jeho odporem napadená část, čímž podtrhuje rozdíl mezi nynější a dřívější právní úpravou rozkazního řízení.

Jestliže se takto přistupuje k výkladu § 174 odst. 2 (první věta) o. s. ř., je nutno dojít k závěru, že jeho nynější formulací mělo být vyjádřeno jen to, co je uvedeno v důvodové zprávě, a že jí nebylo míněno, že včas podaný odpor jedním ze žalovaných přivodí bez dalšího zrušení platebního rozkazu i ohledně dalších žalovaných, byť odpor včas nepodali. Proto také otázku, zda včas podaný odpor jednoho žalovaného má účinky i pro ostatní žalované, nelze řešit s použitím § 174 odst. 2 (první věta) o. s. ř., ale jedine podle toho, zda na straně žalovaných jde o společenství samostatné nebo nerozlučné (§ 91 o. s. ř.).

O tom, zda jde o to či ono společenství, rozhoduje povaha předmětu řízení z hlediska hmotného práva. O samostatné společenství půjde tedy, jestliže povinnost každého žalovaného je nutno posuzovat samostatně, takže i rozsudek ohledně každého z nich může vyznít jinak; naproti tomu u nerozlučného společenství je možný jen jeden rozsudek, který musí být pro všechny spolčníky buď příznivý nebo nepříznivý. O toto společenství (nerozlučné) nemůže jít v této věci, když žalovaný K. B. vzal na sebe vůči žalobci povinnost, že uspokojí jeho pohledávku z peněžité půjčky poskytnuté žalovaným J. B. a P. B., jestliže ji tito jako hlavní dlužníci neuspokojí; už z této subsidiární povahy povinnosti žalovaného K. B. vyplývá, že rozsudek ohledně všech žalovaných nemusí být nutně stejný. Proto také, podal-li proti platebnímu rozkazu odpor jen žalovaný K. B., neměl jeho úkon žádné účinky pro ostatní žalované, ohledně nichž platební rozkaz nabyl účinků právoplatného rozsudku (§ 174 odst. 1 o. s. ř.). O jejich povinnosti zaplatit žalobci žalovanou pohledávku bylo pravomocně rozhodnuto a nemělo být o této věci znovu jednáno (§ 159 odst. 3 o. s. ř.).

Z uvedených důvodů krajský soud zrušil ohledně žalovaných J. B. a P. B. napadený rozsudek a řízení zastavil (§ 103, 221 odst. 1 písm. b), odst. 2 o. s. ř.).